

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/142/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111226207
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7111226207.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkýň: 1. R. K., nar. XX.X.XXXX, bytom v W., Ľ. XX, 2. T. U., nar. XX.X.XXXX, bytom v W., Ž. XX, 3. W. K., nar. XX.X.XXXX, bytom v W., U. X, všetky zastúpené JUDr. Kristínou Piovarčiovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanému: Y. Y. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom v W., Y. XX, o zaplatenie 1.993,82 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkýň proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 18. júna 2020 sp. zn. 10C/340/2011

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 18. júna 2020 č.k. 10C/340/2011-540 v napadnutom výroku IV. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacich výrokoch V., VI. a VII. o náhrade trov konania.

Vo výrokoch I., II. a III. zostáva rozsudok nezmenený.

Žalovaný má proti žalobkyniam v 1. až 3. rade právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 18. júna 2020 č.k. 10C/340/2011-540 rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 1. rade úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 215,76 € odo dňa 19.4.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 2. rade úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 99,58 € odo dňa 19.4.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni v 3. rade úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 215,76 € odo dňa 19.4.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

V. Žalovanému voči žalobkyni v 1. rade priznáva náhradu trov konania v rozsahu 24,26 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žalovanému voči žalobkyni v 2. rade priznáva náhradu trov konania v rozsahu 76,54 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Žalovanému voči žalobkyni v 3. rade priznáva náhradu trov konania v rozsahu 49,16 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyne domáhali zaplata 1993,82 € s príslušenstvom (žalobkyňa v 1. rade sumy 569,81 € s prísl., žalobkyňa v 2. rade sumy 653,92 € s prísl. a žalobkyňa v 3. rade sumy 770,09 €) titulom žalovanému zaplatených preddavkov na odmenu za zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom SR a v konaní pred Okresným súdom Košice I sp. zn. 20C/176/1999 a titulom trov, ktoré žalobkyňa v 1. rade uhradila protistrane v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 9C/27/2004, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia (suma 531,10 €, predstavujúca zaplatené preddavky na odmenu za zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom SR) a vo zvyšnej časti (1.462,72 €) titulom náhrady škody.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že v konaní vedenom na OS KE I pod sp. zn. 20C 176/1999 pôvodne žalobkyne v 1. až 4. rade dňa 2.4.2003 splnomocnili na zastupovanie žalovaného, v tom čase komerčného právnicka (ním vykonané úkony v mene žalobkyň sú uvedené v úradnom zázname na č.l. 156 spisu - poznámka odvolacieho súdu). Dňa 20.1.2004 žalobkyne v 1. až 4. rade splnomocnili na zastupovanie žalovaného ako advokáta v konaní vedenom na OS KE I pod sp. zn. 9C 27/2004 proti žalovanému CASSPOS, a.s., Košice. V tomto spore OS KE I rozsudkom zo dňa 9.10.2009 žalobu zamietol a doplnčiacim rozsudkom zo dňa 25.8.2010 zaviazal žalobcov spoločne a nerozdielne nahradit' žalovanému trovy konania vo výške 1.300,34 € na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Evy Geleneky-Hencovskej do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok bol doručený žalovanému dňa 10.12.2009 a nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2009. Dňa 3.12.2010 nazrela do spisu žalobkyňa v 1. rade. Dňa 20.1.2011 žalobkyňa v 1. rade splnomocnila JUDr. Kristínu Piovarčiovú na nahliadnutie do spisu, na základe ktorého plnomocenstva dňa 25.1.2011 nahliadla do spisu JUDr. Kristína Piovarčiová a dňa 9.2.2011 podala v mene žalobkyň v 1. až 4. rade odvolanie proti rozsudku zo dňa 9.10.2009 spolu so žiadosťou o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. Žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty odôvodnila vážnym zdravotným stavom žalovaného, z dôvodu ktorého dňom 18.12.2009 bol na vlastnú žiadosť vyčiarknutý zo zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory (ďalej aj SAK). Žalovaný ako právny zástupca neinformoval žalobkyne o vyhlásení rozsudku a doplnčacieho rozsudku a tieto im ani nedoručil, z ktorého dôvodu nemali možnosť podať odvolanie. Uznesením OS KE I zo dňa 22.3.2011 bola žiadosť žalobkyň o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti rozsudku zamietnutá s odôvodnením, že žalobkyňa v 1. rade bola nazrieť do spisu dňa 3.12.2010, avšak žiadosť o odpustenie zmeškanej lehoty spolu so zmeškaným úkonom nepodala do 15 dní, ale až 9.2.2011. Krajský súd v Košiciach následne uznesením zo dňa 29.11.2011 č.k. 5 Co 249/2011-320 odmietol odvolanie žalobkyň. Žalobkyne trovy priznané žalovanému vyššie uvedeným rozsudkom v znení doplnčacieho rozsudku nezaplatili, a preto súdna exekútorka upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 27.6.2011 upovedomila žalobkyne v 1. až 4. rade, že dňa 20.4.2011 začalo sa exekučné konanie v prospech oprávneného CASSPOS, a.s., so sídlom v Košiciach, na vymoženie trov konania 1.300,34 €, trov zastúpenia v exekučnom konaní, súdneho poplatku za vydanie poverenia a trov exekúcie. Žalobkyňa v 1. rade uhradila súdnej exekútorke dňa 7.7.2011 sumu 314,20 € (predmetom konania je 1/4 z tejto sumy, t.j. 78,55 € z dôvodu nepripustenia zmeny žaloby - poznámka odvolacieho súdu).

4. Vykonaným dokazovaním vzal ďalej súd za preukázané, že žalovaný prijal od žalobkyň v 1. až 4. rade preddavky na odmenu za zastupovanie nasledovne: dňa 22.9.2006 sumu 3.000,-Sk označenú na účel podania sťažnosti na ÚS SR v spore vedenom na OS KE I pod sp.zn. 9C 27/2004, dňa 7.3.2008 sumu 8.300,-Sk označenú ako preddavok na odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb v konaní vedenom na OS KE I pod sp.zn. 20C 176/1999, sumu 3.500,- Sk bez dátumu prijatia s uvedeným účelom spísanie sťažnosti a zastupovanie pred ÚS SR v spore vedenom na OS KE I pod sp.zn. 20C 176/99, od žalobkyne v 3. rade dňa 22.9.2006 sumu 3.000,-Sk s označením účelu podanie sťažnosti a zastupovanie pred ÚS SR v konaní vedenom pred OS KE I sp.zn. 9C 27/2004 a v marci 2008, bez bližšej špecifikácie dňa, sumu 16.700,-Sk ako preddavok na odmenu advokáta za zastupovanie v konaní vedenom na OS KE I pod sp.zn. 20C176/1999, od žalobkyne v 4. rade dňa 22.9.2006 sumu 3.000,- Sk za podanie sťažnosti a zastupovanie pred ÚS SR v spore vedenom pred OS KE I pod sp.zn. 9C 27/2004, dňa 7.3.2008 sumu 16.700,- Sk ako preddavok na odmenu advokáta za zastupovanie v konaní vedenom na OS KE I pod sp.zn. 20C 176/1999 a sumu 3.500,-Sk, bez uvedenia dátumu, za spísanie sťažnosti a zastupovanie pred ÚS SR v konaní vedenom pred OS KE I sp.zn. 20C 176/1999.

5. Ohľadne zaplatených trov konania v exekúcii predložila žalobkyňa v 1. rade príjmový pokladničný doklad zo dňa 7.7.2011 o zaplatení sumy 314,20 € súdnej exekútorke JUDr. Márii Hlavňovej.

6. Nálezom II. ÚS 287/06 - 22 zo dňa 22.11.2006 Ústavný súd SR rozhodol, že základné právo W. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 20C/176/99 porušené bolo a sťažovateľke priznal finančné zadostučinenie 20.000,- Sk a priznal úhradu trov konania 5.788,- Sk, ktorú bol Okresný súd Košice I povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. Jána Čačka.

7. Nálezom III. ÚS 313/06 - 32 zo dňa 29.11.2007 Ústavný súd SR rozhodol, že základné právo R. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 20C/176/99 porušené bolo a sťažovateľke priznal finančné zadostučinenie 20.000,- Sk a priznal úhradu trov konania 2.894 Sk, ktorú bol Okresný súd Košice I povinný zaplatiť na účet advokáta Y.. Y. Č.W..

8. Listom žalobkyň zo dňa 1.7.2011, adresovaným žalovanému, vzal súd za preukázané, že požiadali žalovaného o zaslanie vyúčtovania za zastupovanie vo vyššie uvedených sporoch a žiadali o vrátenie písomností, týkajúcich sa týchto sporov. Vyčiarknutie žalovaného zo zoznamu advokátov SAK na vlastnú žiadosť dňom 18.12.2009 vzal súd za preukázané zo správy SAK.

9. Právne posudzoval vec podľa ust. § 22, § 23 a § 31 Občianskeho zákonníka, § 24, § 25 OSP, § 17, § 18, § 24, § 26 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa § 1, § 2, § 5, § 6, § 9 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa § 415, § 451, § 454, § 456, § 3 ods.1, § 100, § 101, § 106, § 107 a § 563 Občianskeho zákonníka.

10. O nárokoch žalobkyň titulom bezdôvodného obohatenia bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 25. októbra 2018 č.k. 10C/340/2011-402 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach dňa 17. decembra 2019 č.k. 6Co/152/2019-491, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.2.2020.

11. Vyššie uvedenými rozsudkami bolo teda žalobkyňi v 1. rade priznaných titulom vrátenia preddavkov na odmenu za zastupovanie pred ústavným súdom 215,76 €, žalobkyňi v 2. rade 99,58 € (pôvodne to bola žalobkyňa v 3. rade) a žalobkyňi v 3. rade 215,76 € (pôvodne to bola žalobkyňa v 4. rade).

12. Predmetom konania tak zostal nárok žalobkyne v 1. rade na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 215,76 € od 1.7.2011 do zaplatenia a nárok na zaplatenie 354,05 € s úrokom z omeškania od 1.7.2011 do zaplatenia (suma 275,50 € titulom preddavkov na odmenu za zastupovanie v konaní sp. zn. 20C/176/1999 a suma 78,55 € titulom trov zaplatených protistrane v konaní sp. zn. 9C/27/2004), nárok žalobkyne v 2. rade na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 99,58 € od 1.7.2011 do zaplatenia a suma 554,33 € s úrokom z omeškania od 1.7.2011 do zaplatenia (titulom preddavkov na odmenu za zastupovanie v konaní sp. zn. 20C/176/1999) a nárok žalobkyne v 3. rade na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 215,76 € od 1.7.2011 do zaplatenia a 554,33 € s úrokom z omeškania od 1.7.2011 do zaplatenia (titulom preddavkov na odmenu za zastupovanie v konaní sp. zn. 20C/176/1999).

13. Konštatoval, že sporným bol obsah ústnej dohody o odmene žalovaného ako advokáta a zaoberal sa aj vznesenou námietkou premlčania.

14. Vychádzal zo záveru, že žalobou uplatnené nároky nie sú premlčané ani v dvojročnej subjektívnej a ani v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, či už pokiaľ ide o nárok na náhradu škody alebo nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže k ukončeniu právneho vzťahu medzi stranami sporu došlo dňom 18.12.2009, t.j. vyčiarknutím žalovaného zo zoznamu advokátov a k tomuto dňu bol povinný predložiť aj finančné vyúčtovanie, pričom od tohto dňa ku dňu podania žaloby 28.9.2011 neuplynula ani subjektívna, ani objektívna premlčacia doba. Subjektívnu premlčaciu dobu súd určil počnúc dňom 3.12.2010, kedy žalobkyňa v 1.rade nahliadla do spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 9C/27/2004.

15. Za nesporné považoval, že žalovaný zastupoval žalobkyne v súdnych sporoch vedených na OS KE I pod sp.zn. 20C/176/1999 a 9C/27/2004, ako aj v konaniach pred Ústavným súdom SR a konštatoval, že vzhľadom na neexistenciu písomnej dohody o odmene žalovanému vznikol nárok na zaplatenie tarifnej odmeny až v nadväznosti na ukončenie právneho zastúpenia; dovtedy mal nárok len na primeraný preddavok na odmenu za poskytnuté služby. Odmena bola viazaná až na ukončenie zmluvného

vzťahu, ku ktorému okamihu bol povinný žalovaný vyúčtovať žalobkyniam odmenu po zohľadnení nimi vopred zaplatenej preddavky, pričom k zániku plnej moci udelenej žalovanému došlo dňom 14.12.2009 (správne 18.12.2009 - poznámka odvolacieho súdu). S poukazom na § 10, § 11, § 12 a § 13 Advokátskeho poriadku súd konštatoval, že žalovaný mal právo požadovať od žalobkyň primeraný preddavok, pričom ale nárok na sumu im prisúdenej náhrady trov konania mal iba vtedy, ak sa na tom výslovne s nimi dohodol. Jeho povinnosťou bolo po skončení zastúpenia vyúčtovať peniaze a iné majetkové hodnoty, ktoré ako advokát prevzal alebo ich vrátiť a bol povinný tiež viesť účtovnú evidenciu a uschovávať doklady podľa všeobecne záväzných predpisov. Po skončení zastúpenia bolo jeho povinnosťou so žalobkyňami sa písomne finančne vysporiadať a vrátiť im všetky doklady, ktoré mu zverili (§ 13 Advokátskeho poriadku). Uzavrel, že na jednej strane žalobkyniam vznikla povinnosť poskytnúť žalovanému odmenu a na druhej strane bol žalovaný povinný vyúčtovať poskytnuté peňažné plnenia. Túto svoju povinnosť si však po jeho vyčiarknutí zo zoznamu advokátov nesplnil. Na ich výzvu na predloženie vyúčtovania zo dňa 1.7.2011 nereagoval a ani na pojednávaní v tejto veci nevedel špecifikovať úkony právnej služby, vykonané v jednotlivých sporoch a nevedel uviesť výšku odmeny za ne.

16. Nárok na náhradu škody posudzoval podľa ust. § 26 zákona 586/2003 Z.z. o advokácii a skúmal splnenie zákonných predpokladov pre vznik tohto nároku, ktorými sú : a/ činnosť súvisiaca s výkonom advokácie, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Konštatoval, že nie každé porušenie, zanedbanie povinnosti má za následok vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie. Uviedol, že zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla v dôsledku neúspechu klienta, je daná iba vtedy, ak je dôsledkom porušenia povinnosti advokáta v súvislosti s výkonom advokácie.

17. Pokiaľ ide o preddavky zaplatené žalobkyňami na odmenu za zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 20C/176/1999 v celkovej výške 1.384,18 €, súd uviedol, že žalobkyne by mali nárok na vrátenie týchto preddavkov iba v prípade preukázania, že žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože iba v tom prípade žalovanému nevzniká nárok na odmenu (§ 18 ods. 5 zákona 586/2003 Z.z.). V tomto smere však žalobkyne dôkazné bremeno neunesli, keď argumentovali porušením povinností žalovaným v inom konaní, a to vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 9C/27/2004. V súvislosti so zastupovaním vo veci sp. zn. 20C/176/1999 žalobkyne od podania žaloby na súd dňa 28.9.2011 až do rozhodnutia odvolacieho súdu nevytýkali žiadne pochybenia, okrem toho, že žalovaný nevyúčtoval odmenu a nepodal správu o stave konania v súvislosti s ukončením zastúpenia a nevrátil im veci, ktoré pochybenia však bez ďalšieho nemajú za následok, že žalovanému nepatrí odmena minimálne v rozsahu preukázaných, riadne vykonaných právnych úkonov právnej služby. Konštatoval, že pokiaľ žalobkyne na pojednávaní pred vyhlásením rozsudku poukazovali na nehospodárnosť a neúčelnosť úkonov vo veci sp. zn. 20C/176/1999, išlo o nové tvrdenia a iba všeobecného charakteru, keď neboli špecifikované konkrétne úkony právnej služby, ktoré žalobkyne považovali za neúčelné a nehospodárne a neboli špecifikované tiež dôvody ich neúčelnosti a nehospodárnosti. Žalobkyne teda nevymedzili také porušenie, resp. zanedbanie povinnosti žalovaného ako zástupcu žalobkyň v spore vedenom pod sp. zn. 20C/176/1999, ktoré by malo za následok vznik jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie. Konštatoval preto, že žalobkyne tak nepreukázali vznik tvrdenej škody a ani príčinnú súvislosť medzi výkonom advokácie žalovaným a tvrdenou škodou. Žalobu o vrátenie preddavkov zaplatených na odmenu advokáta v konaní vedenom pod sp. zn. 20C/176/1999 preto zamietol.

18. Ohľadne nároku žalobkyne v 1. rade na zaplatenie sumy 78,55 € titulom trov zaplatených protistrane v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/27/2004 Z.z. súd žalobu rovnako zamietol z dôvodu nepreukázania zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu.

19. Konštatoval, že neúspech v spore sám osebe nezakladá právo na náhradu škody klienta voči zástupcovi a nárok na náhradu škody nemožno odvíjať od potenciálneho výsledku a úspechu, resp. neúspechu v skoršom konaní. Žalobkyňa v 1. rade argumentovala tým, že žalovaný ich neinformoval o tom, že mu bol doručený rozsudok a že proti nemu majú právo podať odvolanie, hoci ich žaloba bola zamietnutá a boli v spore neúspešné a v dôsledku tohto jeho neodborného konania stratili možnosť podať odvolanie proti tomuto rozsudku. Súd sa s touto argumentáciou vypořiadal tak, že neúčast' žalovaného na pojednávaní dňa 9.10.2009, na ktorom došlo k meritórному rozhodnutiu vo veci vedenej pod sp. zn. 9C/27/12004 a skutočnosť, že žalovaný neoznámil ukončenie zastupovania, nemala vplyv na

rozhodnutie súdu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, keďže dôvodom zamietnutia žaloby bolo neunesenie dôkazného bremena žalobcov ohľadne nulity vyvlastňovacieho rozhodnutia, resp., že si svoj nárok mali uplatniť postupom podľa reštitučných predpisov. Navyiac súd v uznesení zo dňa 22.3.2011, ktorým žiadosť žalobcov o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania zamietol uviedol, že túto žiadosť zamietol aj z dôvodu, že žalobcovia nepodali žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty včas, v zákonom stanovenej lehote, t.j. možno konštatovať zodpovednosť žalobkýň za neprinavrátanie lehoty na podanie odvolania. Žalobkyne nepreukázali, že by ich právo existovalo a bolo by priznané súdnym rozhodnutím, a teda nepreukázali, že by im nebolo právo priznané pre pochybenie žalovaného ako advokáta. Žalobkyňa v 1. rade nepreukázala, že na základe podaného odvolania by bolo rozhodnuté v jej prospech a tieto trovy by jej tak nevznikli. Aj v tejto časti nároku žalobkyňa v 1. rade neunesla dôkazné bremeno na preukázanie príčinnej súvislosti medzi tvrdným vznikom škody a konaním žalovaného ako advokáta.

20. Uzavrel, že uvedené nároky nepatria žalobkyniam ani titulom bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 a nasl. Obč. zák., pretože nebola naplnená žiadna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia.

21. Žalovaný mal nárok na odmenu za úkony právnej služby, ktoré vykonal do skončenia zastupovania dňa 18.12.2009, pričom v konaní vedenom pod sp.zn. 20C 176/1999 vykonal minimálne 16 úkonov (úradný záznam na č.l. 156 spisu) a žalobkyne v konaní nepreukázali, že by išlo o úkony, ktoré neboli účelné, hospodárne a vykonané s odbornou starostlivosťou. Z úradného záznamu na č.l. 156 spisu súd zistil, že žalovaný ako zástupca žalobkyne sa zúčastnil ôsmich pojednávaní na súde prvej inštancie (v dňoch 27.5.2003, 4.11.2003, 10.11.2006, 5.2.2007, 16.5.2007, 11.1.2008, 3.3.2008 a 7.3.2008), podal vyjadrenie na súd zo dňa 25.6.2003 a podal odvolanie zo dňa 2.6.2008 voči rozsudku. Vychádzajúc z uvedeného, minimálne 8 úkonov právnej služby ako sú vyššie špecifikované, nemožno považovať za nevhodné a neúčelné úkony, za ktoré by žalovanému odmena nepatriala. Z tohto pohľadu preddavky na odmenu na zastúpenie boli neprimerane nízke tarifnej hodnote vykonaných úkonov zo strany žalovaného a poskytnutý preddavok zo strany žalobkýň neprevyšoval odmenu za v tomto rozsahu poskytnuté úkony právnej služby. Na strane žalovaného tak nešlo o plnenie prijaté bez právneho dôvodu a nemohlo vzniknúť na jeho strane bezdôvodné obohatenie.

22. O úrokoch z omeškania zo súm právoplatne priznaných rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 25.10.2018 č.k. 10C 340/2011-402 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 Co 152/2019-491 zo dňa 17.12.2019 súd rozhodol podľa ust. § 121 ods. 3 OZ v spojení s ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 a § 10c nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Priznal žalobkyniam úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t.j. odo dňa 19.4.2012, keďže žalobkyne nepreukázali doručenie výzvy žalovanému na plnenie pred týmto dňom. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania preto zamietol.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP, vychádzajúc z konečného úspechu žalovaného vo veci, ktorý bol odlišný vo vzťahu k jednotlivým žalobkyniam.

24. Žalobkyňa v 1. rade sa domáha od žalovaného zaplatenia 569,81 €, úspešná bola v časti zaplatenia 215,76 €, čo predstavuje jej úspech 37,87% a neúspech 62,13%, a teda celkový úspech žalovaného tak predstavuje 24,26% (62,13 - 37,87).

25. Žalobkyňa v 2. rade žiadala zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 848,64 €, úspešná bola v časti zaplatenia istiny 99,58 €, čo predstavuje jej úspech 11,73% a neúspech 88,27%, t.j. celkový úspech žalovaného tak predstavuje 76,54% (88,27 - 11,73).

26. Žalobkyňa v 3. rade sa domáhala zaplatenie 848,64 €, súdom jej bolo priznaných 215,76 €, čo predstavuje jej úspech 25,42% a neúspech 74,58%, a teda celkový úspech žalovaného predstavuje 49,16% (74,58 - 25,42).

27. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a proti výrokom o trovách konania v zákonnej lehote podali odvolanie žalobkyne z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a navrhli rozsudok zmeniť tak, že súd ich žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná

im aj nárok na náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania namietali, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedli, že žiadali od žalovaného vrátenie preddavkov na trovy právneho zastupovania z dôvodu, že ako advokát nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nekonal čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne nevyužíval všetky právne prostriedky. Neinformoval ich o výške odmeny, po skončení zastupovania sa s nimi finančne nevysporiadal, nevrátil im doklady a neoprávnene si ponechal prisúdenú náhradu trov konania. Vo veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 20C 176/1999 im neoznámil doručenie rozsudku a zmaril im tak možnosť podať odvolanie proti tomuto rozsudku. Žalovaný svojim neprofesionálnym prístupom zmaril ich možnosť využiť právne nástroje (odvolanie) na prejednanie veci súdom vyššej inštancie, zmaril aj možnosť využitia mimoriadnych opravných prostriedkov a za takúto prácu preto nemá nárok na žiadnu odmenu. Z týchto dôvodov sa domáhajú vrátenia preddavkov v plnej výške. Zotrvali na tom, že úroky z omeškania im patria počnúc dňom 4.7.2011, pretože v tento deň bola odoslaná žalovanému výzva na zaslanie vyúčtovania trov právneho zastúpenia a vrátenia písomnosti. Z týchto dôvodov navrhli žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať im náhradu trov konania v celom rozsahu.

28. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. S dôvodmi odvolania nesúhlasil a zároveň namietal, že z odvolania nie je zrejmé, v čom žalobkyne rozsudok považujú za nesprávny. Žalobkyne ani po zrušení veci neuviedli ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré by už neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie aj pred odvolacím súdom a obmedzili sa len na opakované tvrdenia, že pre jeho neprofesionálny postup nemá nárok na žiadnu odmenu. Z odvolania nie je jasné, čoho sa žalobkyne domáhajú s uvedením presného rozsahu a dôvodov, iba vo všeobecnosti žiadajú vrátiť preddavky v plnej výške. So všetkými skutočnosťami sa vypořiadal tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd a iné dôkazy žalobkyne neuviedli. Z týchto dôvodov navrhol rozsudok potvrdiť.

29. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

30. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyň ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyň nie je možné vyhovieť.

31. Rozsudok je v napadnutom výroku IV. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacich výrokoch V., VI. a VII. o náhrade trov konania vecne správny, preto ho odvolací súd v týchto výrokoch v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

32. Vo vyhovujúcich výrokoch I., II. a III. rozsudok nadobudol právoplatnosť, pretože žalovaný ako osoba oprávnená proti týmto výrokom v zákonnej lehote odvolanie nepodal a v tejto časti rozsudok preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

33. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25. mája 2021 o 9.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené dňa 18. mája 2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

34. Žalobkyne v odvolaní uplatnili odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

35. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

36. Súd vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, pričom vykonal všetky stranami sporu navrhnuté dôkazy, tieto dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, aplikujúc ustanovenia správnych právnych predpisov a riadiac sa pritom záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v jeho rozsudku č.k. 6 Co 152/2019-491 zo dňa 17.12.2019 a neboli zistené žiadne vady, týkajúce sa procesných podmienok, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

preto odvolací súd rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a v súvisiacich výrokoch o náhrade trov konania ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

37. Správne, podrobné a presvedčivé sú dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

38. Žalobkyne v odvolaní argumentujú skutočnosťami, uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie a v predchádzajúcom odvolacom konaní, s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní daného sporu v súlade s právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v predchádzajúcom rozsudku sp. zn. 6Co/152/2019, preto odvolacie námietky žalobkýň nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej časti.

39. Odôvodnenie rozsudku dáva odpovede na všetky argumenty, uvádzané žalobkyňami v odvolaní a ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci.

40. Na zdôraznenie vecnej správnosti rozsudku a k odvolacím námietkam žalobkýň odvolací súd uvádza nasledovné:

41. Predmetom odvolacieho konania je nárok žalobkyne v 1. rade na zaplatenie sumy 354,05 € s úrokom z omeškania od 1.7.2011 do zaplatenia, a to sumy 275,50 € titulom vrátenia preddavkov na odmenu za zastupovanie v konaní sp. zn. 20C/176/1999 a sumy 78,55 € titulom trov zaplatených protistrane v konaní sp. zn. 9C/27/2004, nárok žalobkyne v 2. rade (pôvodne išlo o žalobkyňu v 3. rade) na zaplatenie sumy 554,33 € s príslušenstvom titulom vrátenia preddavkov na odmenu za zastupovanie v konaní sp. zn. 20C/176/1999 a nárok žalobkyne v 3. rade (pôvodne žalobkyňa v 4. rade) na zaplatenie sumy 554,33 € titulom vrátenia preddavkov na odmenu za zastupovanie v konaní sp. zn. 20C/176/1999.

42. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu podľa § 26 zákona 586/2003 Z.z. o advokácii a ani pre vznik jeho povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

43. Pokiaľ sa žalobkyne domáhali vrátenia preddavkov na odmenu poskytnutú žalovanému na zastupovanie v konaní sp. zn. 20C/176/1999 tvrdiac, že odmena mu nepatrí, pretože nekonal s odbornou starostlivosťou (§ 18 ods. 2, 5 zákona 586/2003 Z.z.), v konaní netvrdili a ani nepreukázali žiadne porušenie povinností žalovaného pri poskytovaní právnych služieb v konaní sp. zn. 20C/176/1999 (okrem toho, že im nevyúčtoval odmenu, nepodal správu o stave konania v súvislosti s ukončením zastúpenia a nevrátil im veci), nešpecifikovali úkony právnej služby, ktoré podľa ich názoru žalovaný nevykonal hospodárne, účelne a s odbornou starostlivosťou, za ktoré by nemal nárok na odmenu za poskytované právne služby.

44. Tento svoj nárok odôvodňovali porušením povinností žalovaného pri poskytovaní právnych služieb v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 9C/27/2004 (neinformovanie žalobkýň o priebehu konania, nedoručenie rozsudku žalobkyňiam a tým znemožnenie podať odvolanie), ktoré však nemajú žiaden súvis s poskytovaním právnych služieb v konaní vedenom pod sp. zn. 20C/176/1999 a nemôžu zakladať žiadne nároky na vrátenie preddavkov na odmenu poskytnutú žalovanému na zastupovanie v konaní sp. zn. 20C/176/1999.

45. Aj v odvolaní žalobkyne opätovne žiadajú vrátiť zložené preddavky vo veci sp. zn. 20C/176/1999 z dôvodu pochybení, ktorých sa žalovaný dopustil tým, že im neoznámil doručenie rozsudku súdu prvej inštancie a zmaril im tak možnosť podať odvolanie, ktorých sa však žalovaný dopustil v inom konaní vedenom pod sp. zn. 9C/27/2004 a ktoré pochybenia možno skúmať iba v súvislosti s nárokom žalobkyne v 1. rade na zaplatenie sumy 78,55 € titulom trov zaplatených protistrane v konaní sp. zn. 9C/27/2004.

46. Pokiaľ aj v konaní sp. zn. 20C/176/1999 žalovaný nevyúčtoval žalobkyňiam odmenu, nepodal správu o stave konania v súvislosti s ukončením zastúpenia a nevrátil im veci, samotné tieto skutočnosti nemajú za následok, že žalovanému odmena bez ďalšieho nepatrí minimálne v rozsahu preukázaných,

riadne vykonaných úkonov právnej služby a pokiaľ žalobkyňami zaplatené preddavky neprevyšovali túto odmenu, nie je možné žiadať ich vrátenie ani titulom náhrady škody a ani titulom bezdôvodného obohatenia, pretože tieto preddavky na odmenu si žalovaný neponechal bez právneho dôvodu a nebola naplnená ani iná skutková podstata bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ.

47. Vykonanie úkonov právnej služby v konaní sp. zn. 20C/176/1999 je zrejmé z úradného záznamu na č.l. 156 spisu, pričom rozsah týchto úkonov bol zistený zákonnou sudkyňou zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 20C/176/1999 a súd správne uzavrel, že preddavky poskytnuté na odmenu žalovanému neprevyšovali odmenu, ktorá žalovanému prislúchala minimálne za 8 úkonov právnej služby, spočívajúcich v účasti na pojednávaní, podaní vyjadrenia zo dňa 25.6.2003 a podaní odvolania zo dňa 20.6.2008, aj so zohľadnením tarifnej hodnoty sporu, z ktorého sa odmena vypočítava (u žalobkyne v 1. rade tarifná hodnota sporu 1.769 €, u žalobkyne v 2. rade 3.539,77 € a u žalobkyne v 3. rade 3.539,77 €) a so zohľadnením preddavkov, ktoré jednotlivé žalobkyne zaplatili (žalobkyňa v 1. rade 275 €, žalobkyňa v 2. rade 551,01 € a žalobkyňa v 3. rade 551,01 €).

48. Žalovaný mal nárok na odmenu za poskytnutie právnych služieb minimálne v rozsahu vyššie špecifikovaných 8 úkonov právnej služby a keďže poskytnutý preddavok na odmenu neprevyšoval túto odmenu, a zároveň žalobkyne nepreukázali príčinnú súvislosť medzi tvrdeným výkonom advokácie a vznikom škody, správne súd žalobu v tejto časti, či už titulom náhrady škody alebo titulom bezdôvodného obohatenia zamietol.

49. Pokiaľ sa žalobkyňa v 1. rade domáhala zaplata sumy 78,55 €, ktorú zaplatila ako trovy protistrane v konaní sp. zn. 9C/27/2004, v ktorom bola spolu aj s ostatnými žalobkyňami neúspešná, s poukazom na skutočnosť, že žalovaný žalobkyniam svojim neodborným konaním zmaril možnosť podania odvolania, súd správne uviedol, že nie každé porušenie, resp. zanedbanie povinnosti má za následok vznik zodpovednosti za škodu vzniknutú v súvislosti s výkonom advokácie a zodpovednosť za škodu prichádza do úvahy iba vtedy, keď neúspech žalobkyne v 1. rade a v nadväznosti na to vznik jej povinnosti nahradiť trovy konania protistrane by bol dôsledkom porušenia povinností žalovaného v súvislosti s výkonom advokácie (zastupovaním). Samotná skutočnosť, že žalobkyňa v 1. rade bola v konaní neúspešná, však nezakladá jej nárok, či už na vrátenie odmeny za poskytnutú právnu službu, resp. preddavkov na túto odmenu alebo nárok na náhradu trov, ktoré bola povinná zaplatiť úspešnej protistrane.

50. Súd správne dospel k záveru, že samotná tá skutočnosť, že žalovaný nepodal odvolanie proti rozsudku a zmaril žalobkyniam možnosť podať odvolanie, keď im neoznámil doručenie rozsudku v konaní sp. zn. 9C/27/2004, nemala za následok vznik tvrdenej škody, spočívajúcej v zaplatených trovách konania protistrane. Nie je teda daná príčinná súvislosť medzi týmto porušením a tvrdenou škodou.

51. Zamietnutie žaloby v konaní sp. zn. 9C/27/2004 nebolo výsledkom neodborného konania žalovaného, ale dôvodom zamietnutia žaloby bolo neunesenie dôkazného bremena žalobkyň a možnosť podať odvolanie proti rozsudku si zmarili žalobkyne aj samy tým, že nepodali včas žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty. V konaní teda nebolo preukázané, že by právo žalobkyniam nebolo priznané pre pochybenie žalovaného ako advokáta a neunesli dôkazné bremeno ani v tom smere, že by v prípade, ak by bolo podané odvolanie proti tomuto rozsudku, by výsledok konania bol zmenený v ich prospech a nevznikla by im povinnosť nahradiť trovy konania.

52. Ohľadne tohto nároku žalovanému nemohlo vzniknúť ani bezdôvodné obohatenie, pretože trovy vo výške 78,55 € boli zaplatené subjektu odlišnému od žalovaného.

53. Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol súd vecne správne, ak žalobu zamietol (výrok VI.).

54. Vecne správne rozhodol súd prvej inštancie aj o priznaní úrokov z omeškania až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, keďže žalobkyne nepreukázali doručenie výzvy na plnenie pred podaním žaloby, resp. pred jej dorúčením žalovanému, a preto zamietnutie úrokov z omeškania za obdobie od 1.7.2011 do 18.4.2012 je vecne správne.

55. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku IV. ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

56. Vecne správne rozhodol súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov konania podľa celkového výsledku konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, preto odvolací súd potvrdil rozsudok aj vo výrokoch V., VI. a VII. o náhrade trov konania ako vecne správny.

57. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli žalobkyne neúspešné, nemajú preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla im povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalovanému v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, zohľadňujúc § 251 CSP.

58. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).